

Kurs: BG 1016 **Examensarbete, kandidat, jazz, 15 hp**

2018

Konstnärlig kandidatexamen i musik, 180 hp

Institutionen för jazz

Handledare: Håkan Goohde

Simon Löfstedt

Gå på feeling

Att ta det osäkra före det säkra

Skriftlig reflektion inom självständigt, konstnärligt arbete

Det självständiga, konstnärliga arbetet finns

dokumenterat på inspelning: **CD**

Innehållsförteckning

Inledning	2
Projektbeskrivning/Syfte	2
Komposition	2
Spelstil	3
Sound	3
Bakgrund	4
Musikaliska förbilder	4
Musikaliska sammanhang	4
Process	5
1. Röstmemon.....	5
2. Val av musiker.....	6
3. Repetition - del 1	6
4. Röstmemon, Reflektion - del 1 (lyssning, selektion)	7
5. Repetition – del 2.....	7
6. Röstmemon, Reflektion - del 2 (lyssning, selektion)	9
7. Repetition – del 3.....	9
8. Röstmemon, Reflektion - del 3 (lyssning, editering).....	11
9. Sound - Process	11
Konsert	13
Förberedelse	13
Genomförande	14
Mottagande.....	14
Resultat	15
Material	15
Spelstil	16

Sound – Resultat.....	17
Slutreflektion.....	17
Bilagor	18
Setup (Sound).....	18
Kompositioner	20

Inledning

Idéer och tankar kring musik dyker ofta upp när jag är på resande fot och mycket utav min inspiration tycks komma när jag befinner mig på nya platser, tar del av nya upplevelser eller träffar nya människor.

När jag under en resa eller turné fått en musikalisk idé har jag därför alltid snabbt plockat fram min telefon och spelat in detta med appen ”Röstmemon¹”. Eftersom denna ritual pågått sedan min tid på Skurups folkhögskola så har detta resulterat i en uppsjö av femtonsekundersinspelningar under de senaste åren, som i mångt och mycket mest legat där och väntat på att plockas upp och bli omhändertagna. Det rör sig om korta idéer, som oftast sträcker sig över en eller två takter. Ibland en ackordföljd på två ackord, ibland en melodi med ett fåtal toner.

Våren, sommaren och hösten 2017 spelade jag in nya idéer på telefonen under nätter på Silja Galaxy, Birka Cruises och i turnébussen. I den stunden fanns inget syfte med inspelningarna mer än att bevara idéer som annars lätt faller i glömska.

När jag under en promenad lyssnade igenom alla dessa inspelningar insåg jag dock att det vore intressant att ta tillvara på alla dessa korta obetydliga alster och göra dem till något större. Men inte på egen hand som tidigare, utan denna gång under andra omständigheter. Hur skulle dessa fragment påverkas utav att spelas i grupp? Vad skulle hända om jag för en gångs skull släppte kontrollen och inte gjorde allt förarbete utan lät andra musiker inspirera mig med sina idéer och sitt spel? Hur skulle mitt spel och konstnärliga uttryck påverkas av dessa situationer?

Detta var frågor jag ville ha svar på. Här föddes hela idén till ”Gå på feeling”.

Projektbeskrivning/Syfte

Syftet med ”Gå på feeling” är att se hur ett intuitivt komponerande i ensemblesituation kombinerat med egen reflektion utav detta material påverkar det slutgiltiga musikaliska resultatet samt att med ett öppet sinne ta sig an den musik som detta resulterar i.

För att nå fram till detta resultat behövde processen delas upp i tre delar:

- Komposition
- Spelsätt
- Sound

Komposition

Otaliga timmar har av mig spenderats i övningsrum på att skriva komplexa kompositioner. När så mycket tid har funnits till att editera materialet under skapandeprocessen så upplever jag personligen att mycket av det intuitiva komponerandet försvinner. Efter ett tag har enkla passager som i grund och botten varit goda idéer bytts ut mot något mer utmanande eller mer komplext både rytmiskt och harmoniskt, utan något egentligt syfte.

Det är givetvis ingenting fel med att editera den musik en skriver, men när en editerar den ursprungliga musikaliska kärnan, t.ex. melodier, harmonik etc. så börjar musiken, enligt min mening, tappa den ursprungliga intuitiva kraft den i grund och botten hade.

¹ Inspelningsfunktion i iPhone

Med detta projekt vill jag komma ifrån just detta genom att se hur enkla idéer, exempelvis två tacters groove eller en basmelodi på en takt, kan utvecklas om de spelas i grupp under en längre tid. Istället för att skriva ner och bestämma allt i förväg vill jag nu se hur de andra musikernas spel och själva gruppspelsmomentet påverkar det slutgiltiga resultatet av musiken.

Spelstil

Jag har ofta känt mig begränsad spelmässigt när jag varit konstnärlig ledare för ett projekt. Jag har satt ribban högt för mitt eget spel vad som varit ”ok” och ”bra nog” beträffande tonval och spelstil. Jag har t.ex. i jazzsammanhang aldrig tidigare tillåtit mig själv att utnyttja fenomen som t.ex. ”bends²” ”svajarm³”. Dessa är tekniker som enligt mig utmärker gitarren som instrument, men som jag tidigare sällan använt mig av. Jag har inte heller tillåtit mig själv att spela enkelt. Enkla melodiska alternativ som t.ex. pentatonik har för mig tidigare känts banala och osofistikerade p.g.a. dess enkla natur.

Efter mina år som frilansande gitarrist så har dock både pentatonik, bends samt olika speltekniska tillvägagångssätt blivit frekventa och livsviktiga företeelser i många av de musikaliska sammanhang jag deltagit i. Jag känner i dagsläget att jag på sätt och vis hittat tillbaka till mitt ursprung som gitarrist, då jag nu spelar rockigare och ”skitigare”. I detta projekt ville jag nu tillåta mig själv att inkorporera samtliga spelstilar och tongångar som jag genom åren bekantat mig med, men med syftet att fortfarande, trots alla dessa olika spelstilar, kunna leverera ett samlat och konsekvent konstnärligt uttryck.

Sound

Jag har också under mina år som jazzgitarrist begränsat mig själv i mitt eget sound. Strävan mot ett rent, klart, tydligt och näst intill akustiskt sound. Under denna tid var alla biljud i form av ”rasp” och ”klick” något som jag avskydde. Min teknik samt mitt ljudideal angränsade snarare åt det klassiska idiomet.

Efter att ha spelat i coverband, medverkat i musikaler och jobbat i olika populärmusiksammanhang så har nya förebilder dykt upp i form av olika gitarrister och band. Detta har omformat min spelstil och därmed haft en stor påverkan på mitt nuvarande sound.

I samband med dessa nya sammanhang så har också intresset för effektpedaler, gitarrer och förstärkare vuxit och mina tidigare preferenser har bytts ut mot nya, ”smutsigare” ljudideal. Att spela med t.ex. distorsion var något jag tidigare inte tyckt hört hemma i ”jazzsammanhang” men som jag idag välkomnar med öppna armar.

Soundmässigt fanns därmed en strävan att i detta projekt ta med all inspiration jag fått från mina senare erfarenheter, förebilder etc. och låta denna nya input gifta sig med allt bagage från tidigare. Något som också kändes relevant var att tillåta alla möjliga typer av sounds i de kompositioner som skulle utgöra mitt examensarbete. Om en komposition i och med användandet av en ”silicon fuzz⁴” ljuder bättre än tidigare så ska den givetvis få det. Om en komposition behöver bends så ska det vara med.

Hur bör gitarren låta i sammanhanget? Hur stor plats ska gitarren ta i ljudbilden? Bör gitarrsoundet smälta av till vissa partier eller ska soundet vara mer eller mindre konstant under hela konserttillfället? Vilken/vilka förstärkare bör användas? Vilken/vilka gitarrer bör användas?

² Att med vänster hand töja gitarsträngen uppåt eller nedåt vilket resulterar i en högre tonhöjd

³ Mekanisk anordning som kortvarigt sänker samtliga strängars tonhöjd

⁴ Distorsionseffekt med säregen, brötig karaktär

En annan målsättning var att se om det är möjligt att spela denna typ av improviserad musik med ett sound som rent ljudmässigt kanske skulle passa lika bra i en pop/rock-konstellation, men ändå bibehålla ett samlat konstnärligt uttryck.

Bakgrund

För att som läsare få inblick i den omfattande musikaliska transformation som jag genomgått under min tid som gitarrist och konstnär, anser jag det nödvändigt att på ett mer ingående sätt redogöra för min musikaliska bakgrund.

Musikaliska förbilder

Intresset för att lära mig spela kom vid fjorton års ålder då jag för första gången hörde Jimi Hendrix. Jag lärde mig inom loppet av några månader samtliga låtar ur Jimi Hendrix repertoar.

Parallellt med detta ökade min konsumtion av musik från 60- och 70-talet. Efter att ha lyssnat mig igenom samtliga skivor ur Hendrix diskografi följde snart en uppsjö av band såsom The Who, Led Zeppelin, the Band m.fl.

Dessa artister, band och gitarrister blev utöver Jimi Hendrix också tydliga förebilder för mig och har kommit att påverka mitt liv, både personligt och musikaliskt.

Efter en period av uteslutande 60- samt 70-talsmusik övergick mitt musikaliska intresse till modernare musik i form av indie-rock och pop såsom Pavement, Yo La Tengo m.fl.

Härefter följde gymnasiestudier på Anderstorpsskolans estetiska program där jag studerade klassisk gitarr och så småningom jazz. Jag antogs efter gymnasiet vid jazzlinjen på Framnäs Folkhögskola i Piteå. Efter två år i Piteå följde studier vid Skurups Folkhögskola i Skåne. På dessa skolor och under denna tidsperiod drogs min musikaliska uppmärksamhet till artister och gitarrister som jag tidigare ej uppmärksammat, t.ex. Adam Rogers, Bill Frisell, Miles Davis m.fl.

Efter Skurup antogs jag vid Kungliga Musikhögskolan i Stockholm. Här ökade mitt intresse för andra genrer. Jag började i större utsträckning lyssna på rock/pop och lade nu större fokus i vilka musiker som spelade på inspelningarna. Michael Landau, Eric Johnson, Dire Straits, Avicii, John Mayer, Sebastian Nylund, Mattias Torell m.fl. har under denna tidsperiod varit viktiga influenser för mig.

Under denna tidsperiod flyttades mitt fokus från jazzen mer och mer tillbaka till pop/rock-världen, vilket i grund och botten var själva startskottet för mitt musikaliska intresse.

Musikaliska sammanhang

Lika viktigt som den musik jag konsumerat är den musik jag utövat. Under perioden av fanatiskt lyssnande på Jimi Hendrix, Led Zeppelin m.fl. så bildade jag och mina vänner vårt första band vid namn "Lennart and his Strawberry Band", döpt efter punkbandet "Rövsvett's komposition "Lennart är en Jordgubbe". Vi repade i en av bandmedlemmarnas källare och spelade uteslutande repertoar från 60- samt 70-talet. Detta blev steget från att sitta i pojkrummet och lära sig låtar till att spela i ensemble och göra liveframträdanden inför publik.

Efter detta följde gymnasiestudier där jag som tidigare nämnt lärde mig att spela klassisk gitarr och jazz. Klassisk gitarr blev ett stort intresse och är något som verkligen har påverkat mig i mitt uttryck och spel och följt med mig sedan gymnasietiden. Även om jag efter gymnasiet (bortsett från biinstrumentsstudier på Framnäs Folkhögskola) inte utbildat mig inom klassisk gitarr så har jag i perioder växlat mellan att öva t.ex. jazz och klassiskt för variationens skull. Detta är något som jag fortfarande gör i perioder, vilket fortfarande känns relevant för min utveckling.

Efter gymnasiet följde jazzstudier på Framnäs och Skurup. Under dessa år medverkade jag i otaliga konstellationer och sammanhang inom jazzidiomet. Under denna tid började också mitt intresse för

komposition att ta form och jag började under min tid på Skurups Folkhögskola att komponera allt mer musik. Mest tid lade jag på att komponera musik till min dåvarande kvintett, men skrev också en hel del för trio och kvartett.

Därefter flyttade jag till Stockholm där jag relativt snabbt började frilansa parallellt med mina heltidsstudier på KMH. Jag hamnade snabbt i andra sammanhang än just jazz vilket var spännande och utmanande.

Det absolut mest avgörande tillfället för min musikaliska riktning var när jag tillfrågades att delta i en uppsättning av en nyskriven musikal vid namn "Frankenstein 2.0" som skulle sättas upp våren 2015 på Boulevardteatern på Götgatan. Här krävdes ljud för funkgitarr, rockkomp, hjälte-solon och storslagna ljudlandskap dränkta i delay och reverb. Efter att tidigare enbart spelat med ett och samma sound oavsett sammanhang, blev detta en stor utmaning.

Tack vare detta ökade intresset för olika typer av ljud, gitarrer och förstärkare i lavinartad takt. Dagar tillbringades över pedalfyllda golv för att hitta de "perfekta" inställningarna, timmar spenderades på att pröva ut olika plektrum och nya gitarrer inhandlades frenetiskt. Detta skulle visa sig leda till helt nya jobbomöjligheter och musikaliska sammanhang.

Våren 2016 deltog jag som kompmusiker i SMASK⁵. Här sattes mina ljudkunskaper samt min känsla för olika genrer på prov och jag insåg efter konserten att detta var det jag egentligen innerst inne ville hålla på med.

Jag fortsatte därför efter medverkandet i SMASK att öva på genrer jag inte behärskade, ratta sounds jag aldrig tidigare förstått hur de kommit till och lyssna på musik jag inte tidigare lyssnat på. Sommaren 2016 åkte jag hem till Skellefteå i tre veckor, där jag av en händelse stötte på en gammal bekant som spelar trummor i coverbandet "Hat over Hills". Vi beslöt oss för att ses och spela ihop. Det visade sig att vi kom bra överens musikaliskt och att deras gitarrist dessutom skulle hoppa av bandet. Jag tillfrågades om jag kunde tänka mig att spela coverband, och tackade efter viss eftertanke ja.

Idag har jag uppträtt på en rad scener runt om i Sverige, dels genom coverbandet men också i andra sammanhang. Birka Cruises, Silja Line, Tylösand, åtskilliga afterskilokaler (inhemska samt runt om i Europa) och festivaler utgör några av de scener som jag under det senaste året uppträtt på som rock/popgitarrist.

Process

För att uppfylla syftet med hela projektet har processen haft en ganska given mall, som har varit nödvändig att följa.

Det är också av vikt att på ett mer detaljerat sätt redogöra för händelseförloppet i processen för att lättare förstå projektets syfte samt slutgiltiga resultat.

1. Röstmemon

Via iPhones applikation "Röstmemon" har många idéer till de färdiga kompositionerna spelats in för att efter en tids "vila" användas som grundmaterial till repetitioner. Samtliga repetitioner har också spelats in via röstmemon vilket har varit essentiellt vid reflektions- samt selektionsmomentet.

Röstmemon har med andra ord varit en nyckeldel i processen under detta arbete och är en ständigt återkommande faktor i resan mot det slutgiltiga resultatet.

⁵ Sveriges MusikAkademikers Sång Kåntest - Schlagertävling arrangerad av Sveriges musikhögskolor

2. Val av musiker

Efter att det stod klart vad projektet skulle kretsa kring så stod det också klart att ett noggrant val utav musiker var av stor vikt. Eftersom syftet var att komponera musik genom att enbart introducera musikaliska fragment, i form av grooves eller ett fåtal ackord, och sedan låta musiken växa genom ensemblespel var det viktigt att välja musiker med rik fantasi och spelsätt som inspirerar. Det var också av stor vikt att musiker som valdes ut till projektet skulle komma att behandla musiken med vördnad och respekt, samt att deras hävdelsebehov inte skulle vara för stort. Mitt första val blev därför ett självklart sådant.

Amadeus Wedberg

Enligt mitt tycke så är trumslagaren den individ i ensemblen som påverkar det slutgiltiga musikaliska resultatet mest. Trumslagaren styr i mångt och mycket ensembles dynamik och påverkar också känslan av storleken på gruppen med hjälp av hur denne väljer att instrumentera de figurer eller kompositioner som denne spelar. För mig är trummor den absolut viktigaste och svåraste platsen att tillsätta i en ensemble.

Amadeus Wedberg har varit en god vän och kollega sedan min tid på Framnäs Folkhögskola och vi har spelat med varandra sedan dess i otaliga konstellationer och sammanhang. Amadeus är en fantastisk musiker som lägger stor vikt vid lyssning och samspel. Hans timing är oklanderlig och hans känsla för form är inget annat än perfekt.

Jag har aldrig hört Amadeus spela något som känns ”onödigt” eller malplacerat och han tycks kunna rädda vilken musikalisk situation som helst. Han besitter dessutom en fantastisk känsla för dynamik vilket alltid leder till goda musikaliska resultat.

Amadeus sound är av den lite mindre polerade karaktären. Han har ett djup i sitt virvelspel som enligt mig påminner om Levon Helms⁶ spelstil och använder sig mycket utav cymbaler för att fylla ut ljudbilden.

Jag och Amadeus har alltid kompletterat varandra väldigt bra i alla de olika musikaliska sammanhang vi medverkat i tillsammans. Han blev därför ett givet första val.

Gabriel Dahl

Våren 2017 spelade jag med Amadeus Wedberg trio på Kungliga Musikhögskolans musikfestival ”New Sound Made”. Där medverkade också basisten Gabriel Dahl. Vi hade vid något enstaka tidigare tillfälle spelat ihop men då i ”jam-sammanhang”.

Vid våra rep med AWT märkte jag hur fint Gabriel och Amadeus spelade tillsammans. Gabriels inställning till musik och hans goda känsla för samspel blev också tydlig.

Utöver detta är Gabriel en väldigt stabil basist med god känsla för puls och harmonik, vilket gjorde honom till ett självklart val.

3. Repetition - del 1

Den första repetitionen med ensemblen ägde rum 2017-10-13. Vid repetition nummer ett hade jag valt ut tre idéer som skulle provas i ensemblesammanhang.

- ”A-vamp”, inspelad 2017-07-29 på Solhemsbackarna 86, Spånga. Ackordföljd bestående av A, Bm, D och E med tersen på topp i samtliga voicings. Ca två takter lång.
- ”A C D”, inspelad 2017-09-22 på Birka Cruises. Riffbaserad bluesbetonad melodi ackompanjerad av ackorden A, C och D.

⁶ Trumslagare i rockgruppen ”The Band”

Till repetitionen hade inga noter skrivits. Musiken presenterades istället av mig genom att grundidén spelades upp på gitarr för resten av ensemblen. Samtliga tagningar av varje fragment spelades också in under repetitionen via röstmemon.

”A-vamp”

Idén introducerades för ensemblen som efter ett antal genomspelningar spelade med. Grundidén utfördes rubato en längre tid. Detta var det första fragmentet som gruppen tillsammans spelade och utvecklingen från en liten idé till något större var påtaglig. Musiken kändes dock innehållslös och i ett desperat försök att få någonting att hända introducerades av mig en ny del i tempo som inte tidigare existerat. Ackorden i denna del blev A, G/B, C och D. Här spelade ensemblen groovebaserat med fokus på sväng. Den nya delen ledde efter en tids kollektivt musikaliskt sökande in till en solodel för att till sist landa i den första rubatoidén där låten avslutades.

Ensemblen diskuterade resultatet och genomförde två genomspelningar till av ”A-vamp” innan idén lämnades.

”A C D”

Spelades i tempo direkt. Bestående av enbart ett riff och tre ackord så behövde idén ingen direkt introduktion, utan spelades direkt, utan genomgång.

Detta fragment spelade i mångt och mycket sig själv. Genomspelningen blev en lekfull sådan med fullt fokus på samspel och kreativitet. Solon spelades över formen som förblev oförändrad och ensemblen spelade idén en gång, ca. 20 minuter totalt.

4. Röstmemon, Reflektion - del 1 (lyssning, selektion)

Efter repetition nummer ett följde reflektion genom lyssning av det inspelade materialet. Det var nödvändigt att kritiskt gå igenom de val som gjorts under repet och avgöra huruvida de kändes relevanta för det slutgiltiga resultatet eller ej. Det var också av stor vikt att granska de former av låtarna som uppstått.

Några saker blev omedelbart uppenbara vid första genomlyssning. Soundet av ensemblen var något mer ”jazzigt” än vad grundtanken varit. Detta berodde förmodligen i stor utsträckning på valet av musiker, som i detta fallet är jazzmusiker samt fragmentens lätt ”jazziga” touch. Min föreställning om soundet hade varit åt det rockigare hållet, men så var nu inte fallet.

En annan sak som blev tydlig var att materialet som hade repeterats inte var starkt nog. Tydlig melodik saknades och formerna blev efter ex antal genomspelningar långtråkiga. En ordentlig motgång som lämnade mig smått förbryllad.

Detta krävde ordentlig reflektion huruvida projektet överhuvudtaget skulle vara genomförbart. Vidare repetition var inte aktuellt förrän material som kändes starkt och relevant hade samlats ihop.

5. Repetition – del 2

Den andra repetitionen ägde rum 2018-02-12. Här hade tid funnits att spela in nya idéer och ge dessa tid att vila. Till detta repetitionstillfälle hade jag valt ut en inspelning från röstmemon samt en gammal idé.

- ”Låt Ballad”, inspelad 2015-09-24 på Kungliga Musikhögskolan. Enkel melodi i D-dur där tersen aldrig förekommer. Ackorden är D/F# och Gadd9.
- ”Time of our lives”. Nedskriven på ett notpapper i ett hotellrum på Island, Maj 2016. Enkelt melodiskt motiv i C-dur, harmoniserad i sexter och kvinter.

”Låt Ballad”

Låten fick tack vare mina medmusiker omedelbart nytt liv och temat spelades ett flertal gånger. Efter några genomspelningar blev det uppenbart att en utveckling av melodi och klanger behövdes. På mitt

initiativ lades nya ackord och en utveckling av melodin till. Detta förbättrade den musikaliska strukturen och kompositionen fick en mer fullständig form. Efter att spelat temat ett flertal gånger stannade ensemblen upp och diskuterade utfallet. Resultatet kändes bra, men någonting saknades.

I denna paus skrevs av mig en avslutande fras som mejslades ut på gitarren medan resten av ensemblen pratade. Denna fras summerade hela melodin bra och ”knöt ihop säcken”. Gruppen spelade igenom temat en gång till med den nya avslutningsfrasen. Denna gång introducerades efter avslutningsfrasen ett E7 som ledde tillbaka till Gadd9. Dessa ackord repeterades under en längre period, fortfarande i rubato. Gitarren stod för det harmoniska underlaget medan bas och trummor spelade målande. Efter detta stannade ensemblen upp ännu en gång och diskuterade utfallet. Vi kom tillsammans fram till att en förändring behövdes efter allt rubatospel och att E7 – Gadd9 skulle göra sig bättre i tempo efter ett tag.

Detta beprövades och kompositionen genomgick snabbt ett skepnadsbyte när tempot kom in i bilden. Den nya delen blev en markant ökning i dynamik och övergick i ett näst intill post-rock⁷-manér. Denna del fick fungera som en övergång till gitarrsolo. Ett gitarrsolo var ingenting som var påtänkt för just denna komposition, men kändes i slutändan som det bästa sättet att summera detta långa crescendo.

”Time of our lives”

Introducerades precis som tidigare genom att temat spelades av mig på gitarr. Efter två genomspelningar anslöt resten av ensemblen. Även detta fragment var i rubato, men hade en något tydligare struktur än de tidigare två exemplen. Här fanns en tydlig avslutningsfras samt en mer samlad form vilket bidrog till ett snabbare ”färdigt” resultat.

Efter att ha spelat temat rubato ett flertal gånger så landade ensemblen i en kollektiv improvisation där gitarren fokuserade på klanger och bas fyllde ut med svävande linjer. Trummorna agerade målande med sköljande cymbalspel. På mitt initiativ introducerades en simpel ackordföljd på fyra diatoniska ackord i form av F, G, Am och C/E. Efter att ha spelat dessa ackord rubaterat en längre tid så började ensemblen sakta men säkert hitta en gemensam puls, ett tempo. Trumspellet antog en något ”popigare” form, vilket i sin tur resulterade i mer aggressivt gitarrspel och plektrumbas spelandes fjärdedelar. Med hjälp av effektpedaler adderades dessutom mer distorsion på gitarrsignalen.

Kompositionen fick härmed en ”rockigare” approach och liknade mot slutet snarare en ”The Killers⁸”-låt än en lyrisk ballad.

Detta pågick i flera minuter och när ensemblen nådde musikaliskt klimax så utbrast jag spontant i sång. Jag förflyttade mig närmare min telefon detta skulle finnas med på inspelningen för att denna idé ej skulle falla i glömska.

Repetition nummer två skiljde sig markant från repetition nummer ett. Idéerna hade tydligare melodisk struktur och ensemblens sound hade tagit ett kliv bort ifrån jazzen. Repetition nummer två blev också ett kvitto på att idén att låta gruppspelsmomentet påverka de slutgiltiga kompositionerna faktiskt fungerade. Och vändpunkten för hela arbetet.

Repetition nummer tre ägde rum 2018-02-14 och blev en fortsättning på repetition nummer två. Till detta rep hade jag enbart valt ut ett fragment från röstmemon.

- ”Låt Vamp E-A”, inspelad 2018-01-02 på Idre Fjäll. Grooveorienterad idé bestående av en figur i lägre register som rör sig mellan E/G# och Aadd9.

”Låt Vamp E-A”

⁷ Subgenre inom alternativ rock

⁸ Amerikansk rockgrupp

Innehöll på inspelningen enbart två ackord, vilket skulle kännas enformigt efter ett tag. Därför adderades vid genomgången av materialet ett C#m7 samt ett B/D# i den sista takten av varje fyrtaktsperiod för att summera figuren.

Ensemblen spelade idén en längre period. Groovet landade i ett slags ”train beat⁹” som gav upphov till en pigg känsla samt sextondelsunderdelad ”feel”.

Efter några minuter började två olika melodier ta form över harmoniken. Den första utav dessa melodier var av det banalare slaget med tydliga upprepningar samt hexatonisk melodik. Den andra melodin var av mer komplex natur med större intervaller och färre upprepningar. En gitarrplockfigur över tidigare harmonik fick fungera som en bro mellan dessa två melodiska idéer.

Efter att dessa nya melodier befäst sig stannade ensemblen upp och diskuterade utfallet. Här drogs ännu en gång slutsatsen att någonting som summerade hela kompositionen saknades. Detta löstes med en två takters ackordföljd i slutet av plockfiguren. Ackordföljden blev efter viss tvekan E, B, D, A i den första takten samt C, G, D, A i den andra takten som sedan landade i E.

En ”slutgiltig” version med solon från samtliga ensemblemedlemmar spelades in för senare granskning.

6. Röstmemon, Reflektion - del 2 (lyssning, selektion)

Vid genomlysning av materialet från repetition nummer två och tre drogs ett antal slutsatser.

Ensemblesoundet kändes nu mer samlat än vid repetition nummer ett. Gruppen hade tillsammans hittat ett något rockigare och smutsigare sound än tidigare, vilket förmodligen skett p.g.a. de nya idéernas något rårare ton.

Låtarna hade också mycket starkare karaktär än tidigare. Detta tack vare starkare melodier och tydligare starter och frasavslut.

”Låt Ballad” hade tack vare input från medmusiker samt nya idéer vuxit till en fullfjädrad komposition, och kändes i mina öron komplett. Vid sista inspelningen hade kompositionen befäst sig hos samtliga medlemmar av ensemblen och formen kändes fullständig.

Detsamma gällde ”Time of our lives” som tack vare ny input också hade vuxit som komposition. Från en ballad i rubato hade den nu efter ett enda repetitionstillfälle förvandlats till en rocklåt. Sången som uppstått på första genomspelningen kändes också relevant i sammanhanget.

Jag tog beslutet att behålla ”Låt Ballad” och ”Time of our lives”, med de former som spelats in under repetitionen. Dessa kändes som givna öppnings- samt avslutningsnummer till konserten då de i sin helhet sammanfattade projektet ganska bra.

Efter att ha lyssnat igenom den sista inspelningen av ”A-vamp” så kändes beslutet att lämna det fragmentet som en god idé. Spelet inom gruppen var trevande och kompositionen kändes riktninglös.

”Låt Vamp E-A” innehöll dock en rad nya intressanta idéer. Dessa var i behov av viss strukturering och efter att ha lyssnat igenom den sista tagningen av låten bestämde jag en slutgiltig form hur melodierna skulle presenteras och i vilken ordning de skulle framföras.

7. Repetition – del 3

Inför repetition nummer fyra uppstod ett oväntat problem i processen då Amadeus Wedberg p.g.a. olika anledningar inte kunde medverka i projektet. Detta var relativt tätt inpå konsertdatumet och ett

⁹ Kompfigur i virveltrumman vanligt förekommande inom countryidiomet

problem som krävde en snabb lösning. Ludwig Gustavsson, trumslagare och tidigare student vid KMH, tillfrågades och tackade ja.

Till den fjärde repetitionen som ägde rum 2018-03-21 var jag, trots problematiken med skifte av trumslagare, fast besluten att inte lämna det ursprungliga projektspåret. Det kändes viktigt att inte gripas av panik och ta med gamla, färdigkomponerade låtar till repetitionerna.

Till detta repetitionstillfälle presenterades tre nyfödda idéer, samtliga inspelade i röstmemon.

- ”C#m Lös E”, inspelad 2018-03-18 på Solhemsbackarna 86. Enbart ett ackord där sträng 1 (E) spelas löst tillsammans med en B-dur-treklång i första omvändningen på strängset 2-3-4 samt ett C# på sträng 6, vilket resulterar i ett C#m9add11.
- ”Bill”, inspelad 2018-03-19 på Solhemsbackarna 86. Aggressivt bluesklingande tema i E. Startar i en kromatisk fras från grundton på sträng 1 och avslutas med en abrupt, hårt spelad lös sträng 6.

”C#m Lös E”

Det kändes för mig personligen som att enbart ett ackord, som idén i grund och botten byggde på, var för lite information. Jag hade därför (under min resa till repetitionen) komponerat en baslinje som växlade mellan A69(no3)add#11 och C#m9add11. Ackorden byggde på samma B-dur-treklång som tidigare, men växlade nu mellan A och C# i basen. Tanken var att denna baslinje skulle spelas av både bas och gitarr unisont. Gitarren skulle utöver detta dessutom fortsätta spela ackord i ”backbeat” parallellt med baslinjen.

Detta prövades i grupp och efter några försök så satt baslinjen ihop mellan bas och gitarr. Trumspelet landade tids nog i ett halvt tempo-groove, vilket kompletterade backbeatet i gitarren. Så småningom adderades mellan partierna av unison gitarr och bas ett sparsmakat gitarrräma i ett något högre register vilket resulterade i två olika delar av kompositionen.

Idén var ännu ofullständig, men lämnades till senare reflektion för fortsatt repeterande av övrigt material p.g.a. tidsbrist.

Det blev efter denna genomspelning tydligt att Ludwig var perfekt för sammanhanget då han med bravur axlade ansvaret som trumslagare både dynamiskt och stilmässigt.

Nästa fragment att beprövas var ”Bill”. Här fanns i mitt huvud ett rockigare ljudideal med större mängder distorsion samt ett mer aggressivt spelsätt än tidigare. Idén introducerades av mig med detta ljudideal för ensemblen. Stökigheten i mitt spel och sound resulterade i att Ludwig och Gabriel spelade mer intensivt och tillsammans gav vi upphov till det stökigaste ensemblesoundet som gruppen frammanat.

”Bill”

Bygger på en kort fras i rubato som landar i ett kraftigt E5-ackord. Här togs beslutet att på en given que abrupt slå av ackordet och landa i total tystnad. Efter ett tag upphörde pauserna på mitt initiativ och ensemblen spelade något som lättast beskrivs som total ”kakafoni¹⁰”. Detta blev en naturlig B-del och gruppen stannade upp och diskuterade utfallet. Efter diskussion kom vi gemensamt fram till att formen skulle göra sig bäst i AABA-uppbyggnad och att hela temat skulle spelas rubato.

Efter att temat spelats igenom så uppstod ett långsamt groove, påminnande om något hämtat ifrån ”stoner-eran¹¹”. Groovet var högljutt och slamrigt, kretsande kring en E-pentatonisk harmonik. Detta resulterade i en Hendrix-liknande solodel med mängder av distorsion och energi.

Under genomspelningen lades även nya ackord till i ”A-delarna” vilket gav grundidén en tydligare struktur.

¹⁰ Kommer av grekiskans *kakaphonia* syftandes på missljud

¹¹ Stonerrock - subgenre inom rockidiomet

Repetition nummer fem ägde rum 2018-03-25. Det var nödvändigt att låta Ludwig, som bara medverkat på en repetition, spela resterande av de kompositioner som blivit till under tidigare speltillfällen.

”Låt Ballad”, ”Time of our lives” och ”Låt Vamp E-A” repeterades enligt de former som spelats tidigare. ”C#m Lös E” samt ”Bill” repeterades också för att pröva olika soloformer på dessa två kompositioner. Vid detta tillfälle spelades samtliga tagningar in för slutgiltig reflektion och till sist selektion.

8. Röstmemon, Reflektion - del 3 (lyssning, editering)

Vid genomlysning av den fjärde och femte repetitionen så togs många viktiga beslut beträffande det slutgiltiga materialet. Den slutgiltiga reflektionen ägde rum på kvällen 2018-03-25. I detta skede var det bara tre dagar kvar till konsertdagen och många av låtarna kändes helt plötsligt inte aktuella att framföra inför publik. Vissa kompositioner saknade struktur medan andra tycktes sakna hela delar. Då målet i slutändan utöver intuitiv komposition också var att genomföra en välljudande konsert så blev därför editering av materialet av högsta prioritet.

”Låt Ballad” hade blivit ett självklart startnummer tack vare sin dynamiska uppbyggnad och storform, men startade i mina öron abrupt och var i behov av en lugnare del innan hela ensemblen anslöt. En introduktion på sologitarr adderades till denna komposition som gav låten en tydligare start och en jämnare storform.

”Låt Vamp E-A” behövde också viss editering. Efter genomlysning stod det klart att omstrukturering krävdes beträffande den ordning som de olika melodiska passagera presenterades. Soloformen strukturerades också om för att passa kompositionen bättre.

”C#m Lös E” var den kompositionen som kändes minst fullständig. Låten bestod just nu utav två delar, båda relativt innehållslösa ur ett melodiskt perspektiv. Eftersom kompositionen öppnades med en unison baslinje i bas och gitarr så kändes det rimligt att fortsätta jobba med unisona melodier bas och gitarr sinsemellan. Ett mellanspel i form av ännu en unison linje lades till efter gitarmelodin. Detta mellanspel kändes som en tydlig summering av den något oklara gitarmelodin. En fortsättning skrevs också på detta mellanspel som fick fungera som B-del samt ramp in i solodelen.

”Time of our lives” och ”Bill” var de två kompositioner som vid genomlysning saknade behov av editering. Låtarna hade bra struktur samt tydliga melodier och storformer och lämnades orörda inför konserttillfället.

Efter denna editering så hade musiken samlats ihop, polerats och justerats i den mån det var möjligt. Några fundamentala förändringar hade dock ej gjorts vilket kändes viktigt då målet var att behålla de intuitiva idéerna intakta.

En känsla av panik att materialet inte skulle täcka upp tillräckligt mycket tid vid konserttillfället infann sig dock efter editering, och en sista komposition adderades därför till repertoaren.

- ”Låt G, Homage”, inspelad 2018-03-19 på Solhemsbackarna 86. G-dur. Flytande tema. Ackord C, D, G/B, C. Den enda kompositionen som spelades in i sin fullständiga form direkt.

9. Sound - Process

Under hela processen har mina tankar ständigt kretsat kring vilket typ av sound som skulle göra sig bäst till den musik som ensemblen repeterat. Mitt beroende av ett bra sound när musik framförs har med åren blivit alltmer påtagligt och det var av stor vikt att mitt sound till detta projekt skulle matcha musiken och framför allt vara bekvämt att spela med.

Många gitarrister inom jazzidiomet tycks av någon anledning uppleva att effektpedaler och övrig utrustning utöver själva gitarren är något oviktigt. Uttryck som ”Det som inte sitter i fingrarna ligger på golvet” (refereras till effektpedaler) eller ”Jag tycker att hen spelade väldigt mycket med sina effekter” är inte alls ovanliga bland gitarrister i min omgivning.

För mig är det självklart att soundet är en otroligt stor del av det konstnärliga uttrycket. När en dessutom har möjlighet att med hjälp av elektrisk utrustning m.m. förändra detta sound och förädla detta näst intill perfektion, så blir det i min värld helt obegripligt varför en inte skulle eftersträva detta.

Sound är för mig avgörande för att kunna trivas i det musikaliska sammanhang jag befinner mig i. Ett tråkigt och platt ljud kan rasera hela det konstnärliga flödet medan ett välljudande sound gagnar och bidrar med ny input. Sessiongitarristen Michael Landau sätter huvudet på spiken beträffande detta i en intervju i "Guitar Player"¹², juni 2012. "The tone can dictate what I play, especially when I'm playing live."

Ett akustiskt instrument är förutom dess konstruktion enbart beroende av god teknik och det rum som det spelas i för att ljuda på ett gott sätt. Detta lämnar i princip allt i händerna på den som trakterar instrumentet.

En elgitarr däremot, kräver förutom god teknik vad gäller anslag, vänsterhandsteknik etc. också elektrisk förstärkning.

Alla gitarrförstärkare låter olika tack vare sina olika konstruktioner. En förstärkares uppbyggnad påverkar den slutgiltiga signalen där allt ifrån slutstegsrör¹³ till högtalare spelar in. Det finns en uppsjö utav olika fabrikat av förstärkare, alla innehållandes olika komponenter. Samtliga påverkar gitarrens signal markant, på vitt skilda sätt.

En förstärkare på hög volym "spricker upp" i soundet och distorsion uppstår. Detta p.g.a. att förstärkarens slutstegsrör blir upphettade vid höga volymer.

Vissa förstärkarmodeller producerar trots höga volymer en väldigt ren och klar ton medan andra producerar ett råare, "hårigare" sound, även känt som distorsion. Detta varierar beroende på vilken typ av elektronrör som sitter i förstärkaren samt vilken typ av högtalare som förstärkaren spelar genom. Dessa faktorer påverkar också förstärkarens EQ-kurva.

Valet av förstärkare är därför oerhört viktigt för gitarrsoundet. Här avgörs hur aggressiv tonen blir, huruvida karaktären blir briljant eller mättad samt signalens EQ-kurva.

Problematiken som uppstår när valet av gitarrförstärkare ska göras är att de ljud som eftersträvas ofta skiljer sig markant från varandra. Ett rent och klart ljud är svårt att producera med en smutsig förstärkare på samma sätt som att ett smutsigt ljud är svårt att producera med en ren förstärkare. Om alla ljud som eftersträvas av utövaren ska vara tillgängliga så behövs därför ett flertal förstärkartyper användas vid samma tillfälle, vilket är otroligt kostsamt och väldigt opraktiskt. En "Fender Twin Reverb"¹⁴ väger t.ex. hela 29kg.

Idag produceras dock en uppsjö av olika effektpedaler som fyller en mängd olika funktioner. Vissa adderar en större rumskänsla, vissa återger det som just spelats på gitarren medan andra smutsar ned signalen med distorsion. Det finns i dagsläget också pedaler som faktiskt simulerar olika förstärkartyper, vilket hjälper den som inte har de ekonomiska medel eller den bärhjälp som krävs för att införskaffa samt släpa runt på ex. antal olika förstärkare.

Stora delar av mitt eget sound har därför p.g.a. resande, vilket resulterat i otaliga lån av förstärkare, sedan länge präglats av just effektpedaler. Nya effektpedaler är något som idag kan inspirera mig till nya idéer, spelsätt m.m. Jag tror att jag talar för många gitarrister när jag hävdar att nya pedaler praktiskt taget besitter kraften att skapa musik. För att citera artisten och gitarristen John Mayer vid en clinic på The Masonic, 2018: "We need to stay excited. The pedals are like steroids."

¹² Magasin med fokus på gitarr, gitarrister samt trakterande av gitarr

¹³ "Elektronrör" – det aktiva elementet i en rörförstärkare

¹⁴ Förstärkarmodell producerad av gitarrföretaget "Fender"

Inför detta projekts genomförande har mycket tid lagts ned på att pröva samspel mellan olika gitarrer, effektpedaler och förstärkare. Dessa tre faktorer har stor inverkan på varandra och ”rätt” kombination av just gitarrer, effekter och förstärkare är av stor vikt för det slutgiltiga ljudet.

Under repetitionerna så visade sig musiken ha tydliga karaktäristiska drag härstammandes från pop/rock-genren beträffande tonalitet och utförande. Lösa strängar och öppna klanger blev frekvent förekommande i samtliga kompositioner och därför blev det givna förstahandsvalet av instrument gitarrer med så kallade single coil-mikrofoner. Dessa är enspoliga mikrofoner med något lägre output än t.ex. ”Humbucker”-mikrofoner som har två spolar. Single coils har klar diskant och tydlig attack. Mikrofonernas klara karaktär bidrar till tydlig strängseparation och briljanta toppar, vilket i detta fall tjänade musiken väl. Gitarrer med single coils tenderar också att bli mindre ”basiga” än de med humbuckers vilket lämnar mer plats i ljudbilden åt resterande medlemmar i ensemblen.

Musikens sound har p.g.a. detta anpassats efter single coil-mikrofonens karaktär genom olika pedaler med olika funktioner. Single coils känns ibland svaga och något ”mid-fattiga”¹⁵ p.g.a. sin konstruktion vilket kan resultera i en svårspelad känsla. Därför behövdes pedaler som dels gav ljudet mer ”sustain”. Detta löses enklast, förutom tidseffekter (delay, reverb etc.) med kompression samt distorsion. Distorsion komprimerar på egen hand signalen på olika sätt beroende på komponenter, uppbyggnad etc. men kan tillsammans med en kompressor utöver detta ge en mer följsam spelkänsla.

Distorsion färgar dessutom gitarrens grundsignal vilket gjorde utprövandet av ”rätt” distorsion till en utdragen men viktig process. Otaliga timmar spenderades framför olika förstärkare med olika distorsionspedaler inkopplade i dessa för att hitta genuina och passande sound till de låtar som uppstått vid repetitionerna.

En svårighet vid triospel som gitarrist är att på egen hand ”fylla ut” ensemblesoundet. Dels speltekniskt men också soundmässigt. Detta blev tydligt vid repetitionerna. Det space som uppstod i gruppen p.g.a. spelsättet på gitarren visade sig dock bli en signifikant del av gruppens luftiga sound samt bidra till kärnfullheten i kompositionerna.

Gitarrsoundet på egen hand kändes däremot smalt och var i behov av bredd. Lösningen blev att laborera med tidseffekter i form av delay och reverb. Dessa två komponenter har alltid spelat en stor roll för mitt sound, framförallt delay. Delay är någonting som förutom att återge det en spelar också precis som reverb kan användas för att ge ökad sustain samt känslan av att en spelar i ett större rum än det en befinner sig i.

Efter viss reflektion realiserades en ljudbild där två varmt ljudande delay-typer skulle användas samtidigt för att tillslut gå genom ett ”kallare” plate-reverb¹⁶. Reverbet skulle sedan genom stereoutgång nå två förstärkare för att bredda ljudbilden ytterligare.

Konsert

Förberedelse

Inför konserttillfället 2018-03-28 genomförde ensemblen två repetitioner.

Repetition nummer ett ägde rum 2018-03-26. Vid detta tillfälle spelades den nya kompositionen ”Låt G, Homage” igenom. Ensemblen tog sig an musiken utan några som helst svårigheter och kompositionen lämnades relativt snabbt då formen kändes komplett.

¹⁵ Syftar på brist på information i registret 300-5000 Hz (ca, väldigt godtyckligt)

¹⁶ Reverb som i analogt format använder sig av 1-2m långa metallplattor i ett dämpat utrymme vilket ger en ”kall” klang

Här finslipades också detaljer på övriga kompositioner såsom unisona partier, övergångar mellan rubato och tempo samt låt slut.

Till denna repetition hade jag också sammanställt det som skulle komma att bli det slutgiltiga pedalbordet till konserttillfället. Det var för mig viktigt att pröva samspelet mellan de olika effekterna i ett slutgiltigt skede. Viss tid användes också innan repetitionen för att upptäcka eventuella brister i soundet samt reflektera över eventuella komplement i form av fler/andra effektpedaler etc.

Detta repetitionstillfälle var av stor vikt för att finna trygghet i de olika låtarna, i sound samt i den relativt ”nybildade” trion med Ludwig bakom trummorna.

Repetition nummer två ägde rum samma datum som konserttillfället, tidigare under dagen. Här spelades enbart teman på de ”svårare” kompositionerna. Solon lämnades till konserten för att hålla alla improvisatoriska idéer fräscha och ospelade vilket i min mening gick hand i hand med projektets andemening.

Konsertkvällen delades med Arnar Ingi, vokalist studerandes vid KMH. Arnars grupp skulle uppträda sist vilket innebar att mitt projekt fick den senare tiden för soundcheck.

Detta visade sig vara väldigt lönsamt. Trioformatet är tack vare sin småskaliga utformning lättarbetat i soundchecksammanhang och gruppen hade lång tid på sig att sätta ett gott scen- samt utljud.

Jag hade dessutom tidigare under dagen tillfrågat min kära vän Erik Fabricius Nilsson om han kunde närvara vid soundcheck. Erik känner till mina soniska preferenser beträffande gitarrljud lika väl som jag själv och fick agera som mina ”extra öron” utanför scenen.

Tack vare god planering beträffande setup, en välvillig och kompetent ljudtekniker samt gott om tid uppnåddes ett tillfredsställande ljudande resultat både på och från scenen.

Genomförande

Tack vare den lyckade soundchecken och därmed det otroligt goda scenljudet så infann sig innan konserten ett lugn inom mig som jag tidigare sällan upplevt i sammanhang där min egen musik spelats. Närvaron av släkt och goda vänner samt det faktum att det var fullsatt medförde också ett ökat självförtroende vilket bidrog till ett om möjligt ännu större lugn.

En annan faktor som också bidrog till det lugn som infann sig var mina medmusikers inställning till musiken samt deras trygghet i de kompositioner som skulle spelas. Inga frågetecken behövdes rätas ut.

Själva konserten kan för min egen del beskrivas som en resa i det musikaliska rummet där jag för första gången någonsin känt mig helt trygg som improvisatör och konstnär. Några tydliga minnen av specifika händelser under tiden på scenen finns inte. Hela konserten är snarare ett samlat minne i form av den energi som infann sig in lokalen under tiden som ensemblen spelade.

Detta är för mig en i viss mån ny typ av känsla i samband med framförande av egenskriven musik som jag i framtiden kommer att eftersträva i samtliga framträdanden.

Mottagande

Då jag aldrig tidigare genomfört en liknande konsert så var det oklart hur publiken i form av familj, vänner samt okända människor skulle reagera på det ljudande resultatet.

Reaktionerna visade sig vara positiva från väldigt många håll och kanter. Tidigare för mig okända människor uppskattade musiken. Familj och vänner som känner mig tycktes precis som jag själv uppleva ett genuint och samlat uttryck där musiken i mångt och mycket fungerar som en slags sammanfattning av min musikaliska persona. Erik Fabricius beskrev konserten med orden ”Det känns som att jag lärt känna dig ännu bättre både som människa och musiker”, vilket för mig på något sätt känns som det egentliga och slutgiltiga syftet med musiken.

Resultat

Slutgiltigt resultat av material, påverkan av spelstil samt sound. Fullständiga "leadsheets" på samtliga kompositioner finns bifogade i avsnittet "Bilagor".

Material

Följande kompositioner spelades vid konserttillfället.

Listat efter konsertordning.

1. "Someday"

Resultat av inspelningen "Låt ballad". Blev efter bearbetning en berättelse om min morbrors cancersjukdom samt hans bortgång.

Grundidé:

Låt Ballad	Rubato	D/F#	G(add9)
2015-09-24	00:00:50		

2. "Euphoria State"

Resultat av inspelningen "Låt Vamp E-A". Blev efter bearbetning en satir på människor som alltid oavsett omständigheterna tycks må oförskämt bra.

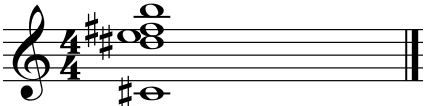
Grundidé:

Låt Vamp E-A	E/G#	A	E/G#	A
2018-01-02	00:00:15			

3. "Lightspeed"

Resultat av inspelningen "C#m Lös E". Blev efter bearbetning en beskrivning av hur tiden ibland tycks springa ifrån en när en lever i stress och press.

Grundidé:

C#m Lös E	C#m ⁹ (add11)	
2018-03-18	00:00:21	

4. "Bells"

Resultat av inspelningen "Låt G, Homage". En hyllning till de i min närhet som under de senaste åren gått bort.

Grundidé:

Låt G, Homage

2018-03-19

00:01:37

5. "Gold"

Resultat av inspelningen "Bill". En hyllning till Bill Frisell¹⁷.

Grundidé:

Bill

2018-03-19

00:00:06

6. "Swan Song"

Resultat av noten "Days of our lives". I grund och botten en ballad om saknad. Beskriver efter bearbetning ett sista avsked och en klagosång.

Grundidé:

7. "Valley"

Extranummer. Gammal komposition. Ej ett resultat av projektprocessen. En hyllning till Västerbotten och min mor.

Spelstil

Efter att ha lyssnat på inspelningen från konserttillfället så har följande slutsatser dragits;

Kompositionerna har präglats markant av min spelstil som idag är en hybrid mellan klassisk-, jazz-, country- samt pop/rockgitarr.

Kompositionerna har i sin tur visat sig ha stor påverkan på mitt konstnärliga uttryck samt min improvisatoriska sida. När musiken känns så ärlig och intuitiv har det känts svårt att improvisera något annat än det som vid speltillfället dykt upp i mitt gehör.

Uttrycket var fortfarande "jazzigt", men nu med stora influenser av pop, rock, country. Jag tillät mig själv att spela banala fraser och ibland t.o.m. klichéer.

Spelstilen påverkades markant beroende vilken låt som framfördes. Om låten hade ett mer rytmiskt ursprung så improviserade jag mer energiskt och "ettrigt". I ett sådant sammanhang inorporerades t.ex. "chickenpicking"¹⁸ och "ghostnotes"¹⁹.

Om låten däremot var av rubatokaraktär så tog improvisationerna snarare en riktning mot en Bill Frisell-ballad innefattande försiktigt plektrumspel och enkla treklanger i jazz-/folkmusikanda.

¹⁷ Amerikansk jazzgitarrist

¹⁸ Högerhandsteknik inom countryidiomet där plektrum och fingrar inorporeras vilket ger en "kluckande" ton

¹⁹ Rytmisk spelteknik utan urskiljbar tonhöjd

”Rockgitarr” blev också något som spelades flitigt under stora delar av konserten i form av ”bends”, snabba slur-löpningar och stora mängder distorsion. Detta när kompositionen hade en ”rockigare” touch.

Trots dessa olika spelstilar, som skiljer sig markant, så upplever jag ändå att uttrycket var samlat hela konserten igenom.

Sound – Resultat

Vikten av en god soundcheck samt god planering av setup visade sig vara oerhört viktig för framförandet av konserten.

Tack vare det goda ljudet samt möjligheten att höra mig själv och resten av ensemblen fanns hela tiden en trygghet under konserttillfället.

Medhörningen fick dessutom för min egen del en ny dimension då jag med hjälp av två förstärkare realiserade en analog stereolyssning av min gitarsignal. Detta genom att placera ut de två förstärkarna riktade mot höger respektive vänster öra med markant mellanrum mellan de två förstärkarna.

Reverbefekten som användes under konserten var dessutom ställd i stereokonfiguration vilket bidrog till en djupare ljudbild både på scenen och i utljudet.

Se bilagor för fullständig detaljerad setup.

Slutreflektion

Alla de olika musikaliska sammanhang jag deltagit i har på något sätt format mig, både som människa och musiker. Det har givetvis gett mig en hel del kött på benen som musiker samt en bred genrekännedom men också lämnat mig med något av en tomhet vad gäller den konstnärliga biten. Jag har alltid känt en svårighet att hitta ett genuint och samlat uttryck när jag skrivit musik och framfört den. Att gestalta andras musik har av någon anledning alltid känts mindre prestigefyllt än att framföra egna kompositioner. Jag upplever att det för mig har varit lättare att axla en musikalisk samt konstnärlig roll i ett sammanhang där jag inte står som ansvarig för musiken som skrivits utan enbart för dess framförande.

När det kommit till den egna musiken så har jag dock ofta känt en viss press från mig själv att det ska låta och framföras på ett visst sätt. Jag har ofta försökt att komponera väldigt komplext både harmoniskt och metriskt, även om jag innerst inne kanske inte ”hört” dessa tongångar och rytmiska figurer. Jag har istället för att lita på enkla, intuitiva idéer utnyttjat mina teoretiska kunskaper och frammanat ett tonspråk som jag själv ansett vara mer sofistikerat.

Detsamma gäller den improvisatoriska delen. Jag har i tidigare improvisatoriska sammanhang försökt att spela linjer som jag egentligen inte behärskar gehörsmässigt istället för att lita på enklare, mer gehörsbaserade lösningar. Resultatet har med facit i hand sällan känts hundra procent ärligt och jag har på scen ibland känt mig lite som en lögnare, både som konstnär och improvisatör.

Det blir uppenbart att jag under en lång tidsperiod av mitt liv som musiker och konstnär inte varit hundra procent ärlig. Jag har helt enkelt aldrig ”Gått på feeling”.

Att ”Gå på feeling” handlar i mångt och mycket om att släppa kontrollen. För mig som är av den lätt neurotiska karaktärstypen så är detta någonting som inte förefaller sig helt naturligt. Jag har velat ha kontroll. Jag har inte lämnat saker och ting åt slumpen.

Det här projektet har för mig därför varit en svindlande resa samt en rejäl utmaning. Jag har under processförloppet släppt många av mina gamla ideal beträffande komposition såväl som improvisation. Jag upplever också att jag hittat tillbaka till mitt något rockigare musikaliska ursprung men att detta nu också i positiv bemärkelse färgats av mina år som jazzgitarrist.

Min gamla vision om att allt behöver vara perfekt har i viss mån suddats ut och mina gamla åsikter om att komplexitet triumferar enkelhet är numera icke befintliga. Hur kan någon hävda att Segovia är "bättre" än Jimi Hendrix eller att Charlie Parker är en större konstnär än Avicii?

I slutändan är allt bara musik, som i sin tur är konst. Konst är i sin tur hundra procent subjektivt och upp till betraktaren att bilda sig en egen uppfattning utav.

Min musikaliska resa har pågått längre än projektets livslängd, men resan fick tack vare projektets utformning äntligen en tydlig slutdestination.

När ensemblen påbörjade sina repetitioner så var idéerna jag presenterade något slags desperat försök att "bryta sig loss". Jag kände tidigt ett starkt obehag och började snabbt tvivla på hela konceptet. Tanken att ändra om projektbeskrivningen slog mig ett flertal gånger.

Men en beslutsamhet att våga tro på idén bet sig ändå kvar, och när jag väl började lita på mig själv, mina medmusiker och på konceptet i sin helhet så realiserades helt plötsligt grundidén.

Det har för mig visat sig lärorikt och oerhört givande att släppa kontrollen och låta mina medmusiker inspirera mig under den konstnärliga processen. Jag har tillåtit mig själv att spela vad jag känt och hört. Vid repetitionerna har tid inte heller funnits att skriva komplexa melodier eller harmonier. De melodiska samt harmoniska fragment som uppstått har istället varit intuitiva.

Jag upplever resultatet av detta projekt som något av det ärligaste jag stått bakom under hela min karriär.

Efter att ha genomfört min examenskonsert så kan jag uppriktigt påstå att jag äntligen, tillslut, "Gått på feeling".

Bilagor

Nedan följer slutgiltigt resultat av samtliga kompositioner samt redogörelse för teknisk setup vid konserttillfället.

Setup (Sound)

Gitarrer:

- **Sonnemo Stratocaster**

Klar ljudkaraktär tack vare singlecoil-mikrofoner som är tunnare lindade och därför släpper igenom mer diskant. Väldigt briljant gitarr. Användes på "Euphoria State" samt "Lightspeed" p.g.a. av dessa två kompositioners något "slickare" karaktär.

- **Fender Telecaster**

Mid-kraftigare ljudkaraktär än Stratocaster. Single coil-mikrofoner. Kåpa över halsmick resulterar i en mjukare karaktär med mindre briljans medan den kraftiga stallmicken ger mer "tryck" vid distorsion och kraftiga volymer. Användes vid övriga kompositioner för att komma åt en mindre polerad samt rårare ton.

Pedaler (ordning enl. signalkedja):

1. **Vox Wah 847**

Klassisk Wah-wahpedal. Fungerar som ett svepfilter som förstärker och skalar bort frekvenser. Med hjälp av foten styrs var i registret som filtret förstärker. Användes i solodelen på "Gold" för att komma åt en mer vokal klang.

2. **BearFoot FX Candiru Fuzz**

Silicon Fuzz. Aggressiv distorsion med mycket diskant och bas. Ger ett väldigt rockigt och brötigt gitarrljud. Ställdes inför konserttillfället in med hög ”gain²⁰” vilket ger mer distorsion. Användes tillsammans med ”Jackson Audio Prism Boost” som leadsound på ”Someday”, ”Euphoria State”, ”Gold” och som extra distorsion i de rårare partierna av ”Someday” och ”Swan Song”.

3. BearFoot FX Pale Green Compressor

Kompressor i pedalform. Användes på samtliga kompositioner. I detta fall var kompressionen ställd lågt för att enbart ”samla” gitarrens sound och ge en mer lättspelad känsla.

4. JHS Moonshine

Overdrivepedal (distorsion) med Tube Screamer-karaktär. En Tube Screamer är en distorsionspedal som ger en kraftigare midkurva och skär lite av basfrekvenserna i en gitarrsignal vilket leder till en känsla av en mer fokuserad och komprimerad distorsion. Ställdes in med relativt lite gain vilket snarare enbart förstärker och fokuserar distorsion som redan finns i grundljudet. Användes som leadsound på ”Lightspeed” och för att ge mer tryck samt fokus i ackorden på ”Someday” och ”Swan Song” i de rårare partierna.

5. Tri-Sound Vemuram Jan Ray

Overdrivepedal (distorsion) som simulerar en rörförstärkare inställd på hög volym. Transparent drivepedal som inte ”färgar” signalen märkbart. Erbjuder makalösa EQ-möjligheter med briljanta toppar. Användes på samtliga kompositioner som grundsound med en lägre gain-nivå och var påslagen från start till slut.

6. Jackson Audio Prism Boost

Boostpedal med goda EQ-möjligheter. Ursprungligt syfte är att höja volymen på hela signalen. Användes vid konserttillfället som EQ tillsammans med Candiru Fuzz för att jämna ut fuzzens mest aggressiva toppar vid solon.

7. MXR Echoplex

Analogt delay som simulerar ett gammalt band-eko kallat ”Echoplex”. Varm karaktär med vintage-ton. Användes för extra mycket rumsklang och sustain vid utvalda tillfällen på samtliga kompositioner. Hög mix.

8. Maxon AD-999 Pro

Analogt ”Bucket Brigade” delay. Varm karaktär med vintage-ton²¹. Användes som ”slapback-delay²²” hela konserten och var påslagen från start till slut. Låg mix.

9. TC Electronics Hall of Fame

Reverbpedal med olika reverbtyper. Till konserttillfället användes ett ”kallare” reverb som kallas ”plate reverb”. Användes för större rumsklang hela konserten och var påslagen från start till slut. Relativt hög mix. Användes tack vare stereoutgång också för att dela upp signalen till två förstärkare.

Förstärkare:

- **Suhr Bella**

Handbyggd amerikansk förstärkare med midfattig EQ-kurva. 1x12’ högtalare. Valdes till konserten tack vare sin briljans, sitt balanserade basregister samt sin kompatibilitet med effektpedaler. Samtliga effektpedaler ställdes efter denna förstärkare.

²⁰ Distorsionsnivå

²¹ Gammalt ljudande

²² Kort delay tid

- **Fender Hot Rod Deluxe**

Klassisk backlineförstärkare utan några egentliga speciella kvaliteter. Användes i stereosyfte. Förstärkaren påminner om Suhr Bellas EQ-kurva och matchade därför de pedaler som användes.

Mikrofoner som användes för utljud från Suhr Bella var en bandmikrofon samt en dynamisk mikrofon i form av en Shure SM57. Utljudet från från Fender Hot Rod Deluxe togs enbart upp av en SM57.

Signalen från bandmikrofonen användes som det primära gitarrljudet och placerades därmed i mitten av ljudbilden. De två dynamiska mikrofonerna panorerades ur till höger och vänster för att ge bredd.

Kompositioner

Someday

Simon Löfstedt

Interlude (Rubato, guitar only)

Electric Guitar
Let ring...

5
E. Gtr.

9
E. Gtr.

13
E. Gtr.

17
E. Gtr.

Theme 1

21
E. Gtr.
(+bass & drums, rubato)

25
E. Gtr.

29
E. Gtr.

Theme 2

32
E. Gtr.
(Open, successivly a tempo)

E. Gtr.
 On Q, A Tempo (open)

E. Gtr.
 On Q (Break!)

E. Gtr.
 Solo, open
 5 E7 G(add9) G(add9)

E. Gtr.
 On Q, (Open. Agressive!)

E. Gtr.
 (Open. Fade & rit.) rit. Fine

Euphoria State

Simon Löfstedt

Intro E/G# A

Electric Guitar 2

Bass rhythm

Verse

5 E/G# A E/G# A E/G# A C#m B/D#

E. Gtr.

9 E/G# A E/G# A E/G# A C#m B/D#

E. Gtr.

1st x to "Transport"
2nd x to "Ref"
Last x to "Stick"

Transport

13 E/G# A E/G# A E/G# A 1. C#m B/D# 2. C#m B/D#

E. Gtr.

Ref

E/G# A E/G# A E/G# A 1. C#m B/D#

E. Gtr.

2. C#m B/D# E B D A C G D A E %

E. Gtr.

Last x to "Coda"

1st x to "Stick"
2nd x to "Solos"

Stick

Electric Guitar

E. Gtr.

E. Gtr.

To "Ref"

Solos

E. Gtr.

on Q

E. Gtr.

Bass rhythm

E. Gtr.

To "Verse"

E. Gtr.

(Drum solo)

E. Gtr.

(Drum solo, open)

Fine

Lightspeed

(Slowly)

Simon Löfstedt

Electric Guitar

Electric Bass

Interlude (open)

E. Gtr.

Vamp

E. Gtr.

Head

C#m9(add11) A(add9#11) C#m9(add11) A(add9#11)

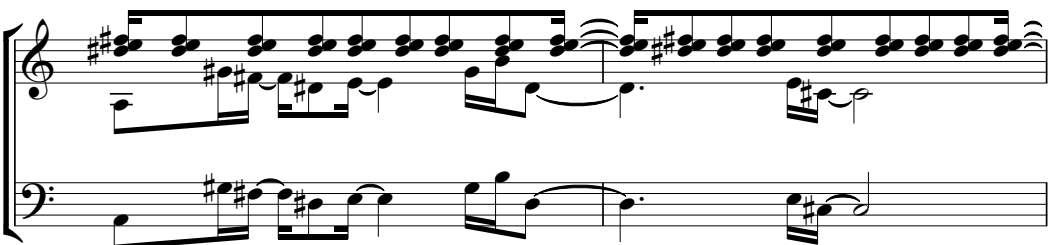
E. Gtr.

C#m9(add11) A(add9#11) C#m9(add11)

E. Gtr.

Interlude 2

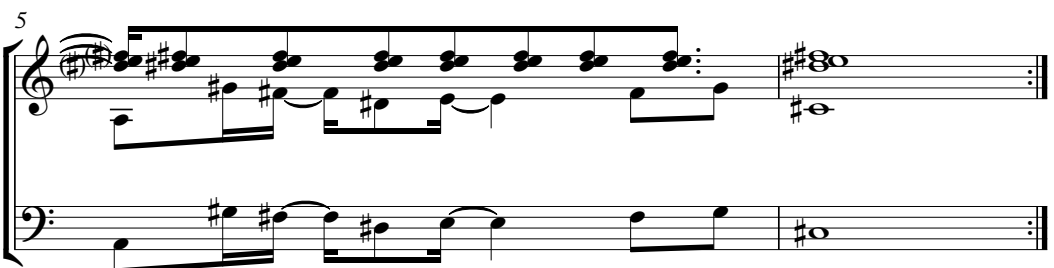
8va

E. Gtr.

E. Bass

3
E. Gtr.

E. Bass

5
E. Gtr.

E. Bass

Interlude 3

7
E. Gtr.

E. Bass

9
E. Gtr.

E. Bass

E. Gtr.

E. Bass

3
E. Gtr.

E. Bass

5
E. Gtr.

E. Bass

7
E. Gtr.

E. Bass

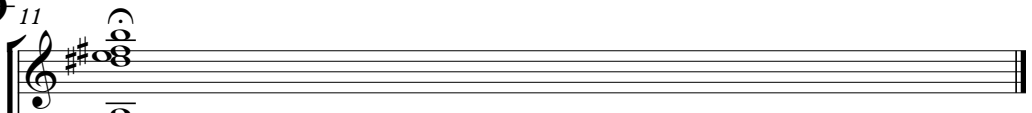
9 Solo A(add9) C#m7 1st x to "Solo"
2nd x rit to coda

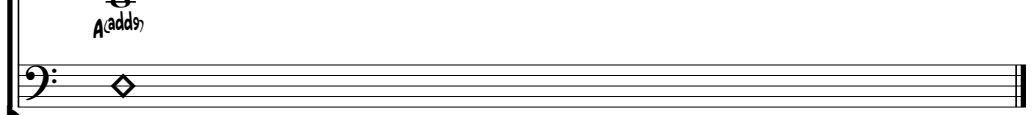
E. Gtr.

E. Bass

on Que to Vamp

11

E. Gtr.

E. Bass

Bells

Simon Löfstedt

A

E. Gtr.

E. Gtr.

B

E. Gtr.

E. Gtr.

Impro

E. Gtr.

E. Gtr.

E. Gtr.

To B & coda

E. Gtr.

Fine

Gold

Simon Löfstedt

(Rubato)

A

Break!

E. Gtr.

5 Break!

E. Gtr.

B

10

E. Gtr.

C

14

Mayhem!

E. Gtr.

17

E. Gtr.

Last x Fine

Solo

21

A Tempo

on Que

Tempo stops, To C

E. Gtr.

Swan Song

Simon Löfstedt

(Rubato)

E. Gtr.

E. Gtr.

(Rubato)

11 On Q A Tempo, open

E. Gtr.

15 On Q

Voice

17 Ah

E. Gtr.

19 On Q

Voice

19 Ah

E. Gtr.

21 On Q F G/B Am C/E Fade & rit.

E. Gtr.

23 On Q F G/B Am C/E f(add9)

Fine

Valley

Simon Löfstedt

A

E. Gtr. Em $D/F\#$ G $\%$

5 E. Gtr. Em $D/F\#$ G $\%$

9 E. Gtr. Em $D/F\#$ G G/B C

13 E. Gtr. G/D D G $\%$ 1. G B^7 2.

B

18 E. Gtr. Em $E^b\Delta^7$ $A/C\#$ $\%$

22 E. Gtr. C Am D $B^7/D\#$

26 E. Gtr. Em $E^b\Delta^7$ G/D $A/C\#$

30 E. Gtr. C D G $\%$ Solos on form
Last x to coda

E. Gtr. C $\%$ $A/C\#$ $\%$

(Open)

E. Gtr. Cm^b $\%$ G/B $\%$

Rit on Q...

On Q C D G

E. Gtr. C D G

Fine